

великих корпорацій, збільшив оподаткування заможних верств та пом'якшив податкове навантаження для громадян з низьким рівнем доходу стабілізував бюджетні надходження пропорційно до витрат [4].

Отже, стабілізація економіки України в умовах розгортання фінансово-економічного бюджетного дефіциту повинна сприяти розробці та впровадженні стабільного і ефективного законодавства в галузі менеджменту національної економіки, а також неінфляційних стимулів розширення доходних ресурсів бюджету та оптимізації бюджетних видатків державного та місцевих бюджетів, а саме пропонуються такі заходи боротьби з бюджетним дефіцитом через призму зарубіжного досвіду: розробити зміни до національного законодавства щодо регулювання державно боргу; удосконалити систему міжбюджетних трансфертів з метою мінімізації нецільового використання; розширення можливостей зростання економіки на основі пакету структурних реформ; вдосконалити децентралізовану бюджетну систему та реалізувати її на високому рівні; удосконалення бюджетного кодексу України і внести зміни до нормативно-правових документів.

Література

1. Ісмаїлов А. Б. Бюджетний процес та напрями його удосконалення / А. Б. Ісмаїлов // Фінанси України. – К.: Смолоскип, 2014 – 45 с.
2. Воронова Л. К. Фінансове право України/ Л. К. Воронова – К.: Прецедент; Моя книга, 2008. – 448 с.
3. Царук О. С. Гармонізація системи статистики державних фінансів з міжнародними стандартами: статистика державного боргу та дефіциту бюджету / О. С. Царук // Статистика України – 2014. – № 3. – С. 25.
4. Пасічник Ю. В. Бюджетний потенціал економічного зростання в Україні / Ю. В. Пасічник. – К. Книга, 2010. – 480 с.

УДК 347.44:336.227.1

Заїка В. П., Майко В. Г., студенти,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Пивовар Ю. І., к.ю.н., доцент

ЩОДО МІСЦЯ МІЖНАРОДНИХ ДОГОВОРІВ В СИСТЕМІ ДЖЕРЕЛ ПОДАТКОВОГО ПРАВА

Податкові відносини, що складаються на міжнародному рівні, очевидно ґрунтуються передусім на міжнародному податковому праві. Міжнародне податкове право як інститут податкового права загалом становить сукупність юридичних принципів і норм, що регулюють податкові відносини (міжнародні податкові відносини). Норми

міжнародного податкового права, в першу чергу, містяться в міжнародних договорах, а також в актах податкового законодавства окремих держав.

Міжнародний договір з питань оподаткування являє собою угоду між державами або іншими суб'єктами міжнародного права, що встановлює їх взаємні права і обов'язки в сфері міжнародних податкових відносин. Міжнародні договори є основним джерелом міжнародного податкового права. У міжнародних податкових відносинах можуть застосовуватися різні найменування: договір, угода, конвенція, пакт, декларація та ін.

Відносини у сфері оподаткування в рамках кожної окремої країни регламентуються не тільки нормами національного податкового законодавства, але в ряді випадків і нормами міжнародного права. Основною формою цієї складової частини системи законодавства виступають міжнародні договори і угоди.

За змістом міжнародні податкові угоди прийнято поділяти на: а) угоди про взаємні податкові пільги (митні конвенції, податкові статті Ломейських конвенцій та ін.); б) угоди про усунення міжнародного подвійного оподаткування; в) угоди про надання адміністративної і правової допомоги в податкових питаннях (Скандинавська 1972 р. конвенція, угоди з США, Канадою, Великобританією, ФРН).

Особливу групу складають багатосторонні угоди щодо мита і зборів (Генеральна угода з тарифів і торгівлі) [1, с. 352]. До багатосторонніх регіональних міжнародних податкових угод належить, зокрема, Угода країн Бенілюксу, Податкова конвенція країн Антського пакту, директиви Ради ЄС з податкових питань, які мають обов'язкову силу для членів цієї організації. Багатосторонніми були угоди країн – членів Ради Економічної Взаємодопомоги про усунення подвійного оподаткування доходів і майна фізичних та юридичних осіб. Через те, що об'єктами міжнародних правових угод є країни з іноді кардинально відмінним законодавством, певні умови таких угод можуть суттєво відрізнятися.

Міжнародні податкові відносини виникають в результаті міжнародної економічної взаємодії суб'єктів-платників податків різних країн. У зв'язку з цим виникнення й розвиток цих відносин регулюється правом трьох умовних рівнів: 1) загальні принципи і норми міжнародного права; 2) право міжнародних договорів; 3) національне право.

Як відомо, загальні принципи і норми міжнародного права регулюють відносини між державами, при чому основні його положення визнаються всіма державами [1, с. 241]. Разом з тим, необхідно враховувати те, що в питаннях оподаткування кожна держава ґрунтується на позиціях суверенітету і праві самостійно, в односторонньому порядку, регулювати власну податкову систему, а у разі виникнення податкових домагань з боку іншої держави обмежувати дію міжнародних договорів, укладених з відповідними державами.

Частина норм національного податкового права і права міждержавних

угод впливає із загальних засад міжнародного права. Крім того, загально визнані принципи і норми міжнародного права є основою для створення договорів про уникнення подвійного оподаткування. Стосовно ж зовнішньоекономічної діяльності національне податкове право розглядається як система норм, що регулюють відносини у сфері взаємовідносин між національними податковими властями і податковими властями інших країн.

Оцінюючи важливість й першорядність в системі джерел податкового права саме міжнародних договорів, водночас їх застосування у сфері податкових відносин має відбуватись з урахуванням таких базових особливостей [2, с. 352]:

а) норми міжнародних договорів мають обов'язкову силу тільки щодо тих країн, які в установленому порядку висловили свою згоду на обов'язковість для них норм цього міжнародного договору. Згода може виражатися шляхом підписання договору, обміну документами, які становлять договір, затвердження договору, прийняття договору, приєднання до договору, застосування будь-якого іншого способу вираження згоди, про який домовились договірні сторони;

б) такі договори не діють безпосередньо. Для реалізації їх положень необхідно прийняти на рівні кожної з держав - учасників договору відповідні правові акти. Дані нормативні акти необхідно враховувати при застосуванні норм міжнародних договорів.

Виходячи з викладеного, та з урахуванням євроінтеграційних процесів за активної участі України, міжнародну правотворчу діяльність держави з питань оподаткування вважаємо нині пріоритетною, на якій мають зосередитись науковці й практики.

Література

1. Роль В. Ф. Фінансове право: навч. посіб. / В. Ф. Роль, В. В. Сергієнко, С. М. Попова. – К.: Центр учбової літератури, 2011. – 392 с.

2. Кучеров І. І. Податкове право зарубіжних країн: курс лекцій / І. І. Кучеров. – М.: ЮрИнфоР, 2003. – 373 с.

УДК 342.922(043.2)

Заїка В. П., студент,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Устинова І. П., к.ю.н., доцент

БЮДЖЕТНИЙ ПРОЦЕС УКРАЇНИ ТА ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН

Сукупність дій уповноважених органів держави, врегульованих правовими нормами, по складанню, розгляду, затвердженню і виконанню